

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ धर्मार्थकामसंबंधं धर्मैवार्थैश्चकामेचनातिचरितव्यात्वयेयं नातिचरामीति विवाहमंत्रप्रकाशितं वैवाहिकसंबंधं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

गृहीत्वाऽमरगर्भाभंपुत्रं कमललोचनं ॥ आजगाम ततः सुभ्रूदुष्यंतं विदिताद्वनात् ॥ १४ ॥ अभिस्त्य च राजानं विदिता च प्रवेशिता ॥ सह ते नैव पुत्रेण बाला
र्कसमतेजसा ॥ १५ ॥ निवेदयित्वा ते सर्वे आश्रमं पुनरागताः ॥ पूजयित्वा यथान्यायमब्रवीच्च शकुंतला ॥ १६ ॥ अयं पुत्रस्त्वयाराजन्यौ वराज्येऽभिषिच्य
तां ॥ त्वया ह्ययं सुतो राजन्मध्युत्पन्नः सुरोपमः ॥ यथा समयमेतस्मिन्वर्त्तस्व पुरुषोत्तम ॥ १७ ॥ यथा मत्संगमे पूर्वयः कृतः समयस्तथा ॥ तं स्मरस्व महाभाग
कण्वाश्रमपदं प्रति ॥ १८ ॥ सोऽथ श्रुत्वैव तद्वाक्यं तस्याराजा स्मरन्नपि ॥ अब्रवीन्न स्मरामीति कस्य त्वंदुष्टतापसि ॥ १९ ॥ धर्मकामार्थसंबंधं न स्मरामित्वया
सह ॥ गच्छ वा तिष्ठ वा कामं यद्वा पीच्छसि तत्कुरु ॥ २० ॥ सैव मुक्त्वा वरारोहा ब्रीडितेव तपस्विनी ॥ निःसंज्ञेव च दुःखेन तस्थौ स्थूणेव निश्चला ॥ २१ ॥ संरं
भामर्षताघ्राक्षोस्फुरमाणौष्ठसंपुटा ॥ कटाक्षैर्निर्दहंतीवतिर्यगा जानमैक्षत ॥ २२ ॥ आकारं गूहमाना च मन्युना च समीरिता ॥ तपसा संभृतं ते जोधारयामा
स वै तदा ॥ २३ ॥ सामुहूर्त्तमिव ध्यात्वा दुःखामर्षसमन्विता ॥ भर्तारमभिसंप्रेक्ष्य क्रुद्धावचनमब्रवीत् ॥ २४ ॥ जानन्नपि महाराज कस्मादेवं प्रभाषसे ॥
न जानामीति निःशंकं यथान्यः प्राकृतो जनः ॥ २५ ॥ अत्र ते हृदयं वेदसत्यस्यैवानृतस्य च ॥ कल्याणं वदसाक्ष्येण मात्मानमवमन्यथाः ॥ २६ ॥ योऽन्यथासं
तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चौरिणात्मापहारिणा ॥ २७ ॥ एकोहमस्मीति च मन्यसे त्वं न तच्छ्रयं वेत्सि मुनिपुराणं ॥ यो वेदिता कर्मणः
पापकस्य तस्यांति के त्वं वृजिनं करोषि ॥ २८ ॥ मन्यते पापकं कृत्वा न कश्चिद्देति मामिति ॥ विदंति चैनं देवाश्च यश्चैवांतरपूरुषः ॥ २९ ॥ आदित्यचंद्राव निला
नलौ च यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ॥ अहश्च रात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तं ॥ ३० ॥ यमो वैवस्वतस्तस्य निर्यातयति दुष्कृतं ॥ हृदि स्थितः कर्म
साक्षी क्षेत्रज्ञो यस्य तुष्यति ॥ ३१ ॥ न तु तुष्यति यस्यैष पुरुषस्य दुरात्मनः ॥ तं यमः पापकर्माणं वियातयति दुष्कृतं ॥ ३२ ॥ यो वमन्यात्मनात्मानमन्यथा प्रति
पद्यते ॥ न तस्य देवाः श्रेयांसो यस्यात्माऽपि न कारणं ॥ ३३ ॥

॥ २५ ॥ साक्ष्येण साक्षिधर्मेण औदासीन्यबोधरूपेण ॥ २६ ॥ २७ ॥ तच्छ्रयमंतर्यामिणं मुनिनारायणं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ निर्यातयति परिहरति दुष्कृतं पापं ॥ ३१ ॥ वियातयति विशेषेण यात
नां पीडां करोति दुष्कृतं दुष्टं कृतमस्यतं ॥ ३२ ॥ नकारणं श्रेयसे इत्यर्थः ॥ ३३ ॥